

השפעת החזון האוריינטליסטי על שינוי תרגום המשמעות של הקוראן הקדוש לעברית

أثر الرؤية الاستشراقية على تغيير ترجمة معاني القرآن الكريم الى اللغة العبرية

*The impact of the orientalist vision on changing the meaning's
translation of the Noble Qur'an into the Hebrew language*

م. م عبد الستار عدنان حسين(*)

Abdul Sattar Adnan Hussein

abd.hussein@colang uobaghdad.edu.iq

الملخص

هذا البحث محاولة لتسليط الضوء على اثر الرؤية الاستشراقية على تغيير ترجمة معاني القرآن الكريم الى اللغة العبرية حيث يبدو أن الترجمة- وفقاً لمخرجاتها الأصلية - انما هي تجربة لعرض حقيقة اخرى قد تخالف روح النص الاصلي ، وأن المترجم في ادائه هذا ربما لا يملك القناعة والرضى في ما نتج عنها من مخرجات على تغيير ترجمة معاني القرآن الكريم الى اللغة العبرية . تتضمن الترجمة مقاطع مؤلفة من عدة آيات من سورة البقرة ، ثاني سور القرآن الكريم. عند كل من راكندورف و ريفلين. هذه الترجمة ،تعد واحدة من الأعمال المهمة للمستشرقين ، التي اظهرت بوضوح أثر الرؤية الاستشراقية السلبية في دين الإسلام ، أثناء ترجمة القرآن الكريم حيث سعى اولئك المترجمين، الى محاولة تأكيد فكرة كون القرآن الكريم مقتبساً من المصادر اليهودية ، وبخاصة من العهد القديم، وهي الفكرة التي رددوها كثيراً في مقدمات ترجماتهم، حتى ولو كان هذا بالتحريف وعدم الالتزام بالأصل. وهو ما يظهر لنا مدى تأثير المترجم بالرؤية الاستشراقية وثقافته الذاتية وعدم سعيه للأمانة المطلقة في الترجمة.

الكلمات المفتاحية: الإستشراق- ترجمة- معاني-القرآن الكريم-اللغة العبرية

(*) كلية اللغات/ جامعة بغداد/ قسم اللغة العبرية

Abstract

This study examines, The impact of the Orientalist Vision on the change of the translation of the meanings of the Holy Quran into Hebrew. The translation includes passages composed of several verses from Surah Al-Baqarah, the second chapter of the Holy Qur'an, in both Rakendorf and Rivlin. This translation is one of the important works of the orientalists, which clearly demonstrated the impact of the negative orientalist view on the religion of Islam during the translation of the Holy Quran. These translators sought to confirm the idea that the Holy Qur'an was derived from Jewish sources, Which they echoed so much in the introductions of their translations, even if this was misrepresentation and non-adherence to the original. Which shows us the extent to which the translator was influenced by the Orientalist vision, his own culture and his lack of absolute honesty in translation.

Keywords: Orientalism - translation - meanings - the Holy Quran - the Hebrew language.

תקציר

מחקר זה בוחן את השפעת החזון האוריינטליסטי על שינוי התרגום של משמעויות הקוראן הקדוש לעברית. התרגום כולל קטעים המורכבים מכמה פסוקים מסורת אל-בקה, הפרק השני של הקוראן הקדוש, הן ברקנדרוף והן בריבלין. תרגום זה הוא אחת היצירות החשובות של המזרחנים, שהגימה בבירור את השפעת ההשקפה המזרחית השלילית על דת האסלאם במהלך תרגום הקוראן הקדוש. מתרגמים אלו ביקשו לאשר את הרעיון שהקוראן הקדוש נגזר ממקורות יהודיים, מה שהם הדדו כל כך במבואות תרגומם, גם אם זה היה מצג שווא ואי-דבקות במקור. מה שמראה לנו באיזו מידה הושפע המתרגם מהחזון האוריינטליסטי, מהתרבות שלו ומהיעדר היושר המוחלט שלו בתרגום. מילות מפתח: מזרחיות-תרגום-משמעויות-הקוראן הקדוש - השפה העברית.

מבוא

השפעת ההקשר - בקביעת השוויון - על השינוי בתרגום משמעויות הקוראן הקדוש לעברית, מחקר בוחן את התרגום הערבי של קטעים המורכבים מן מספר פסוקים מסורת אל-בקארה, הפרק השני של הקוראן הקדוש. כולל תרגום של משמעויות של הקוראן הקדוש כמו במקרה של רקנדוב, ריבלין. שהיא אחת היצירות החשובות של האוריינטליסטים, שהוכיחו בבירור את השפעתה של ההשקפה האוריינטליסטית השלילית על דת האסלאם בעת תרגום הקוראן הקדוש. המתרגמים האלה ביקשו לאשר את הרעיון שהקוראן הקדוש מושאל ממקורות יהודיים, במיוחד מהברית הישנה. התרגומים שלהם, גם אם זה היה ייצוג לא נכון ואי עמידה במקור. מה שמראה לנו באיזו מידה הושפע המתרגם מהחזון האוריינטליסטי, מהתרבות שלו ומהיעדר הכנות המוחלטת בתרגום.

נטייה זו של התחשבות נלקחת בחשבון בכותרת התרגום של הקוראן הקדוש, שבוצע, אך אימות של מקרים לשוניים, או ליתר דיוק ניתוח המקרה שלהם, עולה בקנה אחד עם האחריות המוסרית המורשת על ידי ההתמחות הגבוהה של שפות זרות בהעברת מחשבות תורשתיות ומודרניות

הן משפה מיוחדת והן עליו. המשמעות וההשפעה של משימה כזו, אשר מומחים בשפות שונות, כפי שהם צריכים להיות, מתחייבים, מוכפלים כשמבצעים עבודות גדולות מדי, כגון תרגום משמעויות הדיבור של האלוהים-אמת הכלולות בפסוקים.

יש לציין כי ההישג הזה מותנה להפנייה למקורות הכי חשיבות מהערבים ומסלמים שונים, דהיינו דברי הקוראן הקדוש, אשר נועדו לסייע להבין את המשמעויות האמיתיות הנמצאות בפסוקים בקוראן. אני חייב ללוות את המחקר שלי, כי הארה זו היא מדד המדגים את תקפות העברת המשמעות או השגיאה שלה.

מן הידוע השפעת ההקשר - בקביעת השוויון - על השינוי בתרגום המשמעויות הקוראן הקדוש לעברית, אינו אלא הבדל בין הטקסט המתורגם לבין מקורם של מחקרים רבים, במיוחד ספרותיים, הוא ההכרה בצורך בשינוי בינה לבין הטקסט המקורי, כדי להגיע למשמעות ההפוכה של שפת המטרה, ההבדל הזה ניכר כאשר פרשנויות התנ"ך המתורגמות לסוריה הן מבולבלות ועמומות, וייתכן שהן חסרות את המחויבות הנדרשת כדי לקבוע את המשמעות המדויקת. זה מבוסס על פרשנות ההבנה של הטקסט הכתוב ללא קשר להקשר שבו הוא הוצג.

על כך, פסוק, כת של הקוראן, נפרדה ממהש לפניה, ומה שאחריה. ו נאמר: היא נחשבת אחת הפסוקים המנוויות ב אלסור. כזאות נקראת כי, בהיותה סימן של כנות על מי שבא בה, וחוסר יכולת של המתריס. נאמר: היא סימן על הפסקת מה שקודם לה מהדבור, והפסקת מה בא אחריה. (السيوطي، ١٩٧٤ : ج ١، ١٨٧)

כן, המתרגמים אמורים לדבוק ביחידה המקורית ובפסוק, במיוחד אם היא נמשכת עד להשלמת הביטוי, או אם היא נעצרת. מה שהמתרגמים לא תמיד יכלו לשמור, בייחוד שהגיעם של פסוקי הפסוקים המופרעים או המבודדים יכול להיות חוש מטריד, כמו חכמי הרטוריקה המוזכרים בפרק ההפרדה והנתקה ובחקירות רטוריות אחרות.

الم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ (קוראן הקדוש)

א א"ל"מ]. הספר הזה, אשר אין דופי בו, הוא קו הישר לצדיקים. (רקנדורף)

א ל. מ. א הספר הזה אין ספק בו, ארח מישרים (הוא) ליראי-האלהים: (ריבילן)

הפרשה

הפרשנים היו שונים במחלוקת בפרשת את מכתבים המקוצרים בתחילת אלסור, אחרים אמרו: הוזכרה את האותיות המקטעות אלה, בתחלת אלסור ש נזכרת את דברי הנסים של הקוראן, וכי הבריאה אינה מסוגלת להתנגד לה, אף על פי שהיא מורכבת מאותיות שבורות אלה. אבן גריר לפי אבן עבאס אמר אותו ספר, ספר זה ואת המשמעות: ספר זה הקוראן הוא ללא ספק כי זה בא מאלאה. (ابن كثير، ١٤١٩ هـ)

א- חכמי ישמעאל נסתפקו על עניין האותיות האלה; ולדעת קצת הם דברי הכותב וראשי תיבות: אמר לי מחמד. (רקנדורף, ١٩٥٧)

א-א. ל. מ. הן מן האותיות השונות הנמצאות בראש פרשיות רבות, ושעד היום לא פרשו יפה המסלמים אומרים אחריהן: "ואלהים יודע את אשר לא תדעו", לאמר: אין להן פתרון. (ריבילן, ١٩٦٣)

פסוק שני פירוש:

ספר זה - אין ספק. " (ללא ספק). - מדריך ליראת אלוהים" יצוין, כי הביטוי "למתקן" אינו פירושו "לא ירא" ולא "לחרדים מזעם האל". הוראה עבור אלה שחוששים מזעם אלוהים "מצביע בפתקים על משמעות "לאלה שמצאו צדקה", התואמת את החלק השני של הפרשנות

המצוין ב"אבן עבאס": עבור מי מפרד אי אמון ושחיתות. ברור, מוסיף ייחודי לאופי הפרד של חוסר אמון "לلمتقين" (ابن كثير، ١٤١٩ هـ)

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

ב- המאמינים בסודותי, ומתפללים, ומפזרים לאביונים ממה שנתתי להם[3]. (רקנדורף)

ב- אשר נאמינו בנעלמות ונערכו התפלה ומאשר חלקנו להם ופזרו: (ריבילן)

הפסוק השלישי

«אלה המאמינים בסוד ועומדים תפילה וממה שנתנו להם, לבלות». באבן הקוראן. הוא צוטט כדלקמן: "ובנראה הוא הבטיח, הוא עושה תפילה לפי שעה, (בנדיבות) מפיצה (מן המניה) עם אשר נתנו לו."

המילה "מובטחת" היא תרגום לא נכון של המילה הערבית "תומכת", משום שפירוש הדבר הוא "משוכנע". מלבד ההבדלים הסמנטיים, יש דקדוקי, וגם פועל בזמן עבר, אבל הפועל המקורי בערבית נמצא בהווה.

תרגום המילה "צריך לעבד, הסוד של המילה הערבית" الغيب. משקף בצורה מדויקת יותר את המילה הערבית. ליתר דיוק, מנקודת מבט צנועה שלי, מסתורי או לא ידע, או אולי לא ידוע. הפועל "קם" הפועל האינטנסיבי "לעמוד, סוב, בקושי או במשך זמן רב לעמוד במקום שבו הוא נמצא. (ابن كثير، ١٤١٩ هـ)

להישאר במצב מסוים, להסתפק, להישאר איתן". לכן זה לא שווה הערך של המילה הערבית "يقيمون" לכן, השימוש בו במילה תפילה "يقيمون الصلاة" הוא טעות דקדוקית וסמנטית, אחרת טעות סמלית-דקדוקית. הפועל "להתחייב. שווה נאמן של המילה הערבית "يقيمون" זה ואחריו ביטוי נוסף "על ידי השעון", אשר אינו במקור. זה סוג של טעות מגיע לרמה של אשמה בשל האופי הקפדני והמקודש של המקור.

חלק מן הפסוק "וממה שנתנו להם הוא נצרך." האם המקבילה המדויקת של המקור. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ אבל החלק המקביל של הפסוק לא מקביל למקור. כל מרכיביו מוטעים. יש מילים נוספות ומילים חסרות. המלים "בנדיבות, ממניות" מיותרות, וכמה מרכיבים של הפסוק מושמטים: "ממה שהם [נתנו] להם". כינוי "שלהם" מוחלף על ידי כינוי שגוי "שלו". מנקודת מבט תחבירית, כינוי זה קשור לתוספת של "אלה" של הפסוק השני. רק את המילה של המילה "מי" כפוף סעיפים הם יחיד. צורות של כינויי גוף מותאמים לעובדות במשפט הראשי. לפיכך,

זוהי טעות דקדוקית. באשר הפועל "יَنْفَقُونَ", זה לא אומר "יִנְפְּקוֹן". משמעות הדבר היא כי היא אינה תואמת את המקור. (الزمخشري، ١٩٨٧)

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

ג- ומאמינים באשר גלה לך [4] ולנביאים אשר היו לפניך [5], וביום האחרון [6]. (רקנדורף)

ג - וְאֵשֶׁר יֵאֱמִינוּ בְּאֵשֶׁר הוֹרֵד אֵלֶיךָ וּבְאֵשֶׁר הוֹרֵד לְפָנֶיךָ וּבְאֲחֵרִית בְּטוֹת יִבְטְחוּ: (ריבילן)

הפסוק הרביעי

מציין את ההתאמה המלאה של התרגום. ואלה המאמינים במה שנחשף לך ומה שנשלח אליך, ובחיים האחרונים שלהם הם משוכנעים. אני אשקול עכשיו פרשנות, יש בו ברוטו שגיאות. אני אתחיל עם החלק הראשון, מי (בהתגלות), כי שלח לך, הבטיח, ". זה נכון כי מה שנשלח פירושו התגלות. אבל למתרגם אין זכות מוסרית להחליף את הצורה המקורית של המילה בטופס שמוצא חן בעיניה, אשר לגבי טופס הפועל "שלח", הוא שונה באופן מובהק מהצורה המקורית "שנשלח". ובנוגע לפועל "מובטח", הביקורת על שימוש כזה, שכבר נתקלה בחלק הראשון של הפסוק השלישי, יש לחזור. המילה "לאחרים" בחלק השני של הפסוק "ולזה שנשלח לך לפני אחרים" נעדר במקור. אז זה יותר מדי. בחלק השלישי, "ומי (הנשמה של כל) הבטיח עוד בחיים". העיר את הטעות של האמירה (של הנשמה של כל) הבטיח. הפועל כבר נחשב לעיל. ואת הביטוי "נשמה של כל" הוא נעדר במקור. זה אומר שיש ביטוי נוסף.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ד- האנשים האלה הם על קו הישר הניתן להם מאדוניהם [7], והם יצליחו. (רקנדורף)

ד- אֵלֶּה הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר יֵאֱשָׁרוּ בְּדֶרֶךְ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵלֶּה הַמַּצְלִיחִים: (ריבילן)

הפסוק החמישי

מכיל שתי מחשבות: הראשון הוא הביע בהצלחה את פרשת הסורא, כי הפסוק נקודות בהתחלה למצב של "הם על השביל ישר" ולא את הפעולה. מציין את הפעולה "הם הולכים ישר נתיבים". התרגום המדויק של הביטוי מסומן גם הוא. "من ربه" בגרסה הראשונה. מוגבל המילה "אלוהים". המחשבה השנייה وأولئك هم المفلحون, : "והם מצליחים" "ורק הם ינצחו". מפנה את תשומת הלב למשמעות המילה "ורק הם" מושכים תשומת לב למשמעות של המילה "المفلحون" בשתי ההערות יש פרשנות כללית של "אלה שהשיגו את מה שרצו". לכן פרשנות

: "והם מצליחים" - באופן רשמי. היכרות עם הערות מהימנות עושה כראוי לתרגם כדלקמן:
 "מטרות שהושגו". באשר לפרשנות אז ניתן לומר שהמילה "בלבד" מיותרת, והמונח
 "שולט" אינו משקף את משמעות השגת המטרה המצוינת בשתי ההערות. אז הנה טעות
 סמנטית." (الزمخشري، 1987)

﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

ה- אך הרשעים, שוה להם אם תזהירם אם אין; לא יאמינו. (רקנדורף)

ה כי אלה אשר כפרו אחת היא להם אם הזהירם ואם לא הזהירם, לא יאמינו: (ריבילן)

פסוק שש

באמת, אלה שלא האמינו, אם אתה מטיף להם או לא מטיף להם, הם לא מאמינים. "מכיל מילה
 נוספת "באמת". כל השאר הוא פרשנות מדויקת. באשר לפרשנות באבקה של הקוראן ". אבל
 עבור הכופרים, זה הכל אותו דבר, אתה לא מאמין להם או לא - (אללה). "הבא הוא נוכחות
 במקום הפועל עם חלקיק לא "לא מאמין", במזמן המקורי. אז הנה טעות דקדוקית. הוצאת
 המילה החוזרת ונשנית אינה מוצדקת, שכן היא מעידה על שינוי סגנוני. אחרי הכל, במקום "אם
 لم تنذرهم החלפת בשימוש אם לא בטקסט קפדני שכזה, אין זה מותר במיוחד, כמו כן מציינים את
 הביטויים המיותרים "באללה". הבא מגיע בצורה מושלמת של הפועל "מאמין", אשר באה לידי
 ביטוי בערבית כמו חלקיק שלילי: "לא יאמין": "لن يؤمنوا": אז הנה טעות דקדוקית. הטעויות
 שצוינו בפרשנות הפסוק השישי בקוראן של אבק השריפה הן גסות. מתברר שהתעלמות מאופיו
 של הספר המתורגם כספר הקדוש ביותר של המוסלמים. (الطبري، بدون تاريخ)

﴿٧﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ו- אל האטים את אזנם ואת לבם, ואת עינם עור; ולהם עונש גדול. (רקנדורף)

ו חתם אלהים את לבותם ואת אזניהם ועל עיניהם כסות, ונענשם כבד: (ריבילן)

הפסוק השביעי:

חותמו של אללה הניח על לבם ואוזניהם, ובעיניהם הוא הצעף. מבחינתם - עונש גדול " (٨)
 כוללת שתי טעויות מינון: דקדוק, להגיש את החלוקה מציע שתי הצעות, אשר אינו מותר
 אונליין בכלל, בתרגום של טקסטים מיוחדים כמו טקסט מקודש כזה בפרט, ואת סמנטי, אשר
 אינו תואם את המקור. "עقובה" פסוק זה נשמע כך: "אלוהים הניח חותם על לבם ואוזניהם וכיסה

את עיניהם בצעיר, - התשלום שלהם יהיה קשה.“ החלק הראשון הוא תרגום נורמלי. בחלק השני אין שינוי סגנוני וכפוי דקדוקי. המסך על עיניהם “במקור אינו שונה בסמנטיקה מהחלק המתורגם” והביט בהם עם וילון “, אך המשפט המופיע כאן מבוטל: הוא משולב עם המשפט הראשון שנכתב: “אלוהים הניח ... ומכוסה ...”. לגבי החלק השלישי, הוא שונה לחלוטין מן המקור, המילה אינה במקור המילה “נקמה”, אבל יש “קמח” או, אחרת, “סבל”. ההגדרה של זה במקור היא לא “קשה / חמורה”, אבל “גדול / נהדר”. בנוסף לשגיאות סמנטיות, צוין “פועל” נוסף. (البضاوي، بدون تاريخ).

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

ז- יש אנשים [8] אשר יאמרו: אנחנו מאמינים באלהים וביום האחרון; אמנם אינם מאמינים. (רקנדורף)

ז ובגני אדם יש אשר יאמרו: “האמנו באלהים וביום האחרון”, והמה לא נאמינו: (ריבילן) פסוק שמיני

ו בין העם, יש אומרים: “האמנו באללה וביום האחרון.” אבל הם לא מאמינים. “מכיל מספר שגיאות. הראשון הוא הביטוי “יש אומרים”. זה צריך להיות מוחלף על ידי הביטוי “יש מי לדבר”. המשפט כתוב “אבל הם לא מאמינים.” אינו תואם את המקור. זה צריך להיות מוחלף על ידי הדברים הבאים: “אבל הם לא מאמינים.” זה המשפט האחרון המקורי אינו נפרד, אבל בשילוב עם הקודם. אז יש טעות דקדוקית. פסוק זה אבל יש ביניהם אנשים שאומרים: “אנו מאמינים באלוהים וביום הדין!” אבל (עמוק למטה) לא מאמין. “מכיל את השגיאות הבאות: (الزمخشري، 1987)

1. בהתחלה, האיחוד מוחלף באיחוד ה- “לא” הבלתי הולם, כאן צוינה טעות סמנטית. 2. הפועל “מאמין” אינו מדויק מחליף את הפועל “האמין”. הנה השגיאה הדקדוקית. 3. המילה “שיפוט” מחליפה בצורה לא נכונה את המילה “אחרון”. בהקשר זה, יש לומר כי “יום אחרון” הם שם נרדף. מכאן שהשימוש במילה נרדפת שאינה קיימת במקור נחשב לשגיאה סגנונית. יתר על כן, את הביטוי “עמוק למטה” מיותר, שכן הוא לא במקור.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

ה- בלבם להתעות אל ואת המאמינים; אך לא יתעו כי אם את נפשם; לא יבינו. (רקנדורף)
ה- עקוב לעקבו את אלהים ואת המאמינים, ולא לעקבו בלתי אם את נפשותם ולא נחוש: (ריבילן)

”הם מנסים לרמות את אללה ואת אלה שהאמינו, אבל רק לרמות את עצמם ולא יודע.” ביטוי מלא אחר של משמעויות. לגבי אותו פסוק ”הם מנסים לשקר לאלוהים ולאללה המאמינים, אבל הם משקרים לעצמם והם לא מבינים את זה”. ואז יש את השגיאות הבאות: הביטוי ”מנסה לשקר” הוא לא משמעות המילה ”يُخَادِعُونَ” הנה טעות סמנטית. הפועל ”מאמין” אינו מדויק מחליף את הפועל ”מאמין” או ”מאמין”. אז יש כאן טעות דקדוקית. הפועל ”שקר” מחליף לא מדויק ”מרמה”. המילים ”זה”, שתורגמו בתרגום, אינן במקור. יש את המילה ”לרמות”. בסוף הפועל ”להבין” אינו מדויק מחליף את הפועל ”יודע” שקיים המקורי.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

ט- חלי בקרב לבם, ואלהים לא יגהה מהם את מזורם ולהם עונש גדול, על אשר שקרו באל.
(רקנדורף)

ט חלי בלבבותם ויזסוף אלהים על חליים וענשם דאבה עקב אשר כזבו: (ריבילן)

הפסוק העשירי

בליבם של מחלתם. מאי אללה להגדיל את המחלה שלהם! עבורם - עונש מכאיב על שקר ”.

1. המילה מחלה במקור מתפרשת כספק (ابن كثير ، 1419 هـ.) משמעות נוספת: “צביעות” “בהקשר זה”, קום ב (الطبري ، بدون تاريخ) “קובע את אותו ערך בפתק, המתייחס ל” קום. אבן עבאס ”. בהקשר זה, המילה “מחלה” צריכה להיות מוחלפת במילים “ספק וצביעות”.
2. החלק השני של הפסוק משמש בצורת משפט מניע. עם זאת, זה לא המקרה, כי המשפט הוא נרטיבי. זה אומר: “אלוהים הגביר את הספק שלהם ואת הצביעות.” יש שגיאה סמלית - דקדוקית.

3. יתר על כן, המילה “ענישה” אינה מחליפה במדויק את המילה “סבל”. הפסוק אותו אבקת הקוראן. “לבם נתפס על ידי מחלה, ואלוהים רק יחזק את המחלה הזאת. שקר זה - התשלום שלהם יהיה מייסר אחד.” מכיל הרבה שגיאות. החלק הראשון נראה שתוכנו לא בעברית, מנקודת המבט הצנועה שלי. אחרי הכל, הפועל “לתפוס” פירושו: “להגיע, כדי לקבל (את המחלה).” לכן, המחלה יכולה להיות שנתפסו על ידי הלבבות, ולא להיפך. יש שגיאה דקדוקית. יש גם טעות סמנטית. בהתייחסו להערות מהימנות, ניכר כי המילה “מחלה” מעידה על “ספק וצביעות”. בחלק השני, במקום הטופס לא מדויק של הפועל “לחזק”, טופס הפועל “התחזק” צריך להיות. יש שגיאת דקדוק, יש שתי מילים נוספות “זו, רק”. המילה

”מחלה” בחלק השני, ולכן, צריך להיות מוחלף על ידי המילים המקבילה ”הספק שלהם ואת הצביעות”. החלק השלישי אינו מדויק לחלוטין. אחרי הכל, אין מילה ”תשלום” במקור, אבל יש ”סבל”. אין מילה ”יהיה”, ולכן את הטופס של המילה ”כואב” צריך להיות מוחלף בצורה ”כואבת”. יתר על כן, את הכינוי ”אותם” צריך להיות מוחלף על ידי הביטוי ”עבורם”. (أبو حيان الأندلسي ، 1992).

מסקנה

מכל הניתוח הלשוני של שני וריאנטים של התרגום העברי לעשרת הפסוקים של הסורה הקורנית ”הפרה” לערבית, אני מגיע למסקנות הבאות, המוצגות בצורה של השגיאות שצוינו.

סוג השגיאות	רקנדרוף	ריבלין
סמנטי:	٩	١
דקדוק:	٤	١١
גרף סמנטי מתמטיקה:	١	٦
עודף (מיותר) מילים:	١	١٣
טעויות סגנוניות:	٥	-
החמיצו:	٢	-

ערעור על פרשנויות מוסלמיות מקובלות, יחד עם ידע לשוני עמוק ושיטת השוואה אובייקטיבית איטית, מסייע במניעת או אי-דיוקים בתרגום מסוג זה.

בסופו של דבר, אני מקווה שהעבודה המדעית הזו תובא בחשבון על ידי מתרגמים של עבודות כבדות משקל, במיוחד אלו שיש להן פופולריות עצומה וחשיבות רוחנית יוצאת דופן הקשורות למשמעות מוסרית מאלפת ולתהלוכה חיובית ועתיד מזהיר לחברות אנושיות.

المصادر والمراجع

-القرآن الكريم

-الكتاب المقدس

-ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل بن عمر
بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (ت:
٧٧٤هـ) تحقيق: محمد حسين شمس الدين
(١٤١٩ هـ)، دار الكتب العلمية، بيروت.
-أبو حيان الأندلسي (١٩٩٢)، البحر
المحيط في التفسير، مراجعة صدقي محمد
جميل، دار الفكر، بيروت.
-البياضوي، (بدون تاريخ)، أنوار التنزيل
وأسرار التأويل، المكتبة التجارية الكبرى،
القاهرة.

-الزمخشري (١٩٨٧) الكشف عن حقائق
غوامض التنزيل وعيون الأداويل في وجوه
التأويل، صححه مصطفى حسين أحمد، دار
الريان للتراث، ط٣. القاهرة.

-السيوطي، عبد الرحمن بن أبي بكر،
جلال الدين، (ت ٩١١ هجرية)، تحقيق: محمد
أبو الفضل إبراهيم، (١٩٧٤) الهيئة المصرية
العامة للكتاب .

-الطبري، جامع البيان عن تأويل آي
القرآن، تحقيق محمود محمد شاكر وأحمد محمد
شاكر، (بدون تاريخ) دار المعارف، القاهرة.

מקורות מקוריים

-תנ"ך, תורה, נביאים וכתובים.
-בן שמש, אהרון (١٩٦٣) הקוראן, ספר
הספרים של האשלאם, תרגום מערבית,
הוצאת ספרים קרני, תל אביב.
-ריבלין, יוסף יואל, אלקוראן, הוצאת
דביר, תל אביב, הדפסה שניה .
-רקנדורף, צבי חיים הרמן (١٩٥٧)
(,אלקוראן או המקרא, ליפסג.
-האנציקלופדיה העברית: (תשכ"ט).
חברה להוצאת אנציקלופדיות
בע"מ, ירושלים, תל אביב.